

Risiko, eller om den forsikrede tillige skal anses for at være i Gæld til Anstalten for de forskellige Tillæg til Nettopræmien, der ere indbefattede i hans Forpligtelse. Saadanne Tillæg ere fastsatte dels som Sikkerhed for Nettopræmiens gennemsnitlige Tilstrækkelighed („Sikkerhedstillæg“), dels som Bidrag til Driftsomkostninger („Driftstillæg“) — hvilke 2 Arter Tillæg beregnes ved enhver Forsikring — dels i særlige Tilfælde, saasom naar den forsikringsøgende ikke har kunnet tilvejebringe aldeles fyldestgørende Helbredsattest („Helbredstillæg“), naar den forsikrede foretager Rejser udenfor Europa („Rejsetillæg“) m. m. Den nugældende Regel (Lov 18. Juni 1870 § 10) er, at den forsikrede ved Opgørelsen anses for at være i Gæld til Anstalten for alle disse Tillæg — hvori der dog ad administrativ Vej er indført Undtagelse med Hensyn til „Rejsetillæg“ og desl., — saa at Værdien af Tillægene for hele Resten af Forsikringstiden medregnes i den forsikredes Forpligtelse.

Anstalten erkender imidlertid det ubillige i, at den, der er forsikret mod Helbredstillæg, skal anses for at være i Gæld for de fremtidige Helbredstillæg, naar han udtræder, og naar altsaa den særlige Risiko, der flyder af hans mindre gode Helbred, ophører — og denne Erkendelse har ført til Forslaget i § 2, hvorefter denne Præmieforhøjelse bortstæres af den paagældendes Forpligtelse mod Anstalten, forinden Værdien af hans Forpligtelse beregnes.

Udvalget tiltræder ganske den Betragtning, der har ført til Lovforslagets § 2, men er tillige af den Mening, at de samme Grundsætninger bør følges med Hensyn til Driftstillæget, og Udvalget har derfor stillet Vædringsforslag Nr. 1.

For at kunne overse, hvilken Betydning det vilde have, at Driftstillæget behandles paa samme Maade som Helbredstillæget, har Udvalget udbedt sig forskellige Oplysninger, der ere meddelte i den som Tillæg trykte Skrivelse fra Finansministeriet med Bilag.

Det vil heraf ses (Bilag 1), at det overvejende Antal Udtrædelser falder paa de forskellige Arter af Livsforsikringer, og (Bilag 4) at der af de i Aarene 1871—91 tegnede frivillige Forsikringer med Udbetaling en Gang for alle (i alt 20,646) er ikke mindre end 3,693 frivillige Udtrædelser i samme Tidrum. Bilag 2 oplyser, at Udtrædelserne finde Sted ikke blot i de yngre Aar og ikke blot, naar Forsikringen kun har bestaaet i kort Tid, og af Bilag 3 fremgaar det, at det Beløb, der er godskrevet Driftsfonden for udtraadte forsikrede, i en længere Aarrække har udgjort omtrent 8—10,000 Kr. aarlig. At dette Beløb ingen Betydning har for Anstaltens Økonomi, ses deraf, at Driftsfondets Indtægter i de senere Aar ere omkring 350,000 Kr. aarlig, men dets Udgifter som Regel kun omtrent $\frac{2}{3}$ deraf, og at de samlede Driftstillæg — hvori ovennævnte 8—10,000 Kr. aarlig ere indbefattede — udgjorde for 1890 256,512 Kr. og for 1891 252,888 Kr. Derimod maa det antages at have Betydning for de frivilligt udtrædende (ifølge Bilag 1 i 1890: 239 Forsikringer, i 1891: 318 Forsikringer), at de 8—10,000 Kr. komme dem til gode, naar de ophæve Forsikringen, især da det uden Tvivl praktisk set er Reglen, at kun de udtræde, som paa Grund af Uformuenhed ikke kunne vedblive med at udrede Præmierne, medens det selvfølgelig er en sjælden Undtagelse, at nogen udtræder, blot fordi han anser sit Helbred for saa godt, at han ikke vil anvende Penge paa at holde Forsikringen i Kraft.]

Medens det vistnok maa erkendes, at Billighed taler for, at den, der udtræder af Anstalten og sølgelig ikke senere gjør denne nogen som helst Ulejlighed med denne Forsikring, ikke skal betale Driftstillæg for hele det Tidrum, i hvilket han ikke længere er Interessent, er der gjort den Indvending, at Udgifterne ved hver enkelt Forsikring falde stærkest paa selve Tegningen deraf, idet Anstalten udreder Lægehonorar og stundom Agentprovision, og idet Ulejligheden